Ἡ μαθητιῶσα Νεολαία ἐπέδειξε προχθὲς θαυμασίως τὴν ἀλκήν της εἰς τὸν ἀθλητικὸν στίβον. Εὐχόμεθα καὶ εἰς τὸν πνευματικὸν νὰ εἶναι ἰσότιμος ἡ ἐπίδοσίς της.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐπιβλητικὴ ἡ χθεσινὴ ἑορτὴ διὰ τὸ Ἀρσάκειον εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία πολλὰ ὀφείλει, πράγματι, εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
διευθυντοῦ τῆς θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΓΕΑ

Γ' (τελευταῖον)

Ἡ Ἐπιστολιμαία αὕτη Διατριβὴ τοῦ Ἀριστέου, ἐκ τῆς ὁποίας εἶναι εἰλημμέναι αἱ ἀνωτέρω Ἐπιστολαὶ καὶ λοιπαὶ σχετικαὶ εἰδήσεις, ἐξεδόθη, μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως τὸ πρῶτον τῷ 1561, ἐν Γενεύῃ τῆς Ἐλβετίας, ὑπὸ τοῦ Θεολόγου SHARD. Ἀναμφισβήτητον εἶναι, ὅτι ἡ Μετάφρασις τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ μάλιστα τῆς Πεντατεύχου, ἐγένετο, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἐν Φάρῳ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ Ἑλληνιστῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ Βαβυλωνιακὸν Ταλμοὺδ, οἱ 72 Ἑρμηνευταὶ Ἰουδαῖοι Πατέρες εἰργάσθησαν αὐστηρῶς ἐγκεκλεισμένοι, εἰς αὐτοτελῆ καὶ ἀπομεμονωμένα ἰσάριθμα διαμερίσματα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, νὰ μὴ ἔχουν οὐδεμίαν, πρὸς ἀλλήλους, ἐπικοινωνίαν, καὶ νὰ εἶναι ἀδιάβλητος ἡ ἀξιοπιστία τοῦ μεταφραστικοῦ των Ἔργου. Μόνον τοῦτο, ὑποστηρίζει τὸ Βαβυλωνιακὸν Ταλμούδ, αἱ μεταφράσεις καὶ τῶν 72 μεταφραστῶν εὑρέθησαν συμπίπτουσαι θαυμαστῶς, διότι ἐπῆπτευσε καὶ κατηύθυνεν αὐτοὺς ἡ Θεία Πρόνοια. Τὴν πίστιν αὐτήν, περὶ τῆς θεοπνευστίας τῆς Ἑλληνικῆς Μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶχεν ἀνέκαθεν ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία καὶ μάλιστα ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος ἀκολουθοῦσα τοὺς Ἀποστόλους καὶ Εὐαγγελιστὰς χρησιμοποιήσαντος ταύτην καὶ διατηρεῖ μέχρι καὶ σήμερον, συμμεριζομένη τὰς πεποιθήσεις πλὴν τοῦ Ἁγίου Ἱερωνύμου, τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου καὶ τῶν Ἀνατολικῶν Πατέρων, καὶ τὴν τοῦ Πατρὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Καισαρείας (Εὐαγγελικὴ Προπαρασκευὴ (ΧΓΙΙ, 12,2, 664) καὶ ἐκείνην τοῦ συγχρόνου τοῦ Εὐσεβίου, σχεδόν, Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Σαλαμῖνος τῆς Κύπρου, καθὼς ἐπίσης, καὶ τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων. Ἡ Ἑλληνικὴ αὕτη Μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κυκλοφορήσασα εὐρύτατα, εἰς ὁ λόκληρον τὴν πεπολιτισμένην οἰκουμένην, τῆς ὁποίας κοινὴ γλῶσσα ἦτο ἡ Ἑλληνική, κατέστησε κοινὸν πρόβλημα τὴν ἰδέαν περὶ ἑνὸς Ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς πολλοὺς Θεοὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων. Ἑνὸς Θεοῦ δημιουργήσαντος τὸ Σύμπαν, Κυβερνήτου τοῦ Σύμπαντος, προνοοῦντος πάντων πατρικῶς καὶ ἐποπτεύοντος ἀγρύπνως τῶν φυσικῶν καὶ Ἠθικῶν Νόμων, θέλοντος δὲ τὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων ἀδιακρίτως...

Αἱ προφητεῖαι, ἐξ ἄλλου, τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, περὶ ἀποστολῆς, ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, Λυτρωτοῦ εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα, διασταυρούμεναι, κατὰ τὰς πυκνουμένας μὲ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ὁδικῶν δικτύων προσεγγίσεις καὶ ἐπαφὰς τῶν διαφόρων Λαῶν καὶ ἀτόμων, μὲ τοὺς χρησμοὺς τῶν Μαντείων καὶ τὰς ἀποκρύφους ἀποκαλύψεις τῶν Σιβυλλῶν, διέδωκαν καὶ ἐστερέωσαν τὴν πεποίθησιν καὶ προσδοκίαν τῆς Ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τὴν ἐπαύριον τῆς Μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς Γλώσσης, εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ὁλόκληρος ἡ πεπολιτισμένη Οἰκουμένη, ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἀληθινὸς Θεός, ὁ λατρευόμενος, παρὰ τῶν Ἑβραίων, ἀπεκάλυψεν Ἑαυτόν, εἰς τὰ πλάσματά Του, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Ἰωσήφ, διὰ τοῦ Νομοθέτου Μωϋσέως, καὶ τῶν Προφητῶν, εἶχεν ὑποσχεθῆ τὴν ἀποστολήν, εἰς τὸν Πλανήτην τῆς Γῆς, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του, Ὅστις θὰ ἐπάλαιε καὶ θὰ ἐνίκα τὸν Σατανᾶν, τὴν πηγὴν τοῦ Ἠθικοῦ καὶ Φυσικοῦ κακοῦ, καὶ θὰ ἀπηλευθέρωνε καὶ θὰ ἔσωζεν, ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ Σατανᾶ, τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν, καὶ ὁλόκληρον τὸν Ἀνθρώπινον Γένος, τὸ προελθὸν ἐκ τῶν Πρωτοπλάστων τούτων Γενναρχῶν τῆς Ἀνθρωπότητος, τῆς προορισθείσης νὰ κατοικῇ, ἐφ' ἁπαντὸ πρόσωπον τῆς Γῆς! (Πρωτοευαγγέλιον, Γεν, 3, 15, 49, 9, 10. Δευτ. 18, 15, 18).

Οἱ ἀπόγονοι τῶν Πατριαρχῶν, ἀνηκόντων εἰς τοὺς «οἴκους Σήμ» ἤτοι τῶν Ἑβραίων, θὰ εἶναι εὐλογημένοι, μεταξὺ τῶν ἐθνῶν τῆς Γῆς, διότι, ἐξ αὐτῶν, θὰ προέλθῃ, ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑποσχεθεὶς εἰς τοὺς Πρωτοπλάστους, ἐξοριζομένους, ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ, Μεσσίας

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Τὸ ξηρό... κλῖμα τῆς σκηνῆς δὲν ἐπέτρεπε ἐλπίδας γιὰ τὴν ἀνακάλυψιν δάσεως. Ἄνυδρο, ἀμμῶδες, ἔρημο τὸ παλκοσένικο! Στεγνὸ πνεῦμα καὶ πλεονασμὸς δυσμορφίας τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐκυριάρχουν. Καὶ τὰ ἐκτοξευόμενα, ἄν δὲν ἦσαν... ἑλληνικοῦρες «ξεκοιλιασμένες» — ποὺ ὑποτίθεται, πὼς προκαλοῦν γέλωτας — ἦσαν ὑπονοούμενα ἀκόμψου φράσεως. Μ' ἕνα λόγο, ὀπτικὲς καὶ τῆς ἀκοῆς «τσουκνίδες». Καὶ ἀσφαλῶς ὁ μεσῆλιξ θὰ ἀπεχώρει πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως, ἄν δὲν εὕρισκε τὸ ἀντίβαρο τῆς ἀσκήμιας. Ἐνῶ ἀπέστρεφε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὴν σκηνήν, ἐπεσήμανε, κάπου εἰς τὸ βάθος τῶν τελευταίων καθισμάτων τῆς αἰθούσης, τὴν τρυφερὰ ὕπαρξι. Γλυκειά, συμπαθὴς καὶ σοβαρά, παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας της. Μιὰ παρήγορη εἰκόνα, ποὺ τοῦ ἐμειδίασε. Μιὰ ἀκαθόριστη ὑπόσχεσι, τὸν συνεκράτησε. Ἐλπίδα ἐτερόφωτος ἢ βαυκαλισμὸς ψευδαισθήσεως;

★

Συνεχίζεται ἡ παράστασις... Ποιὸς τὴν παρακολουθεῖ ὅμως; Καὶ ἐνοοῦμε τοὺς δυὸ ἀνόμοιους εἰς χρόνια: Τὴν ἄνοιξι, μὲ τὸ φθινόπωρο! Ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τῆς ζωῆς ὁ γκρίζος κύριος, παρακολουθεῖ κάθε κίνησί της. Ἐλέγχει τὶς ἀντιδράσεις της καὶ καταγράφει, μεθοδικῶς, τὶς θετικὲς καὶ ἀρνητικὲς ἐκδηλώσεις της. Τὸ ὤμορφο προσωπάκι της, τὸ τόσο φρέσκο, τὸ ἄδολο, ἀγαθὸ ὀλέμμα της, τὸν ἐλκύουν. Κι' ἐκείνη — τὸ ἔαρ — δείχνει νὰ κατέχεται ἀπὸ κάποια ἀμηχανία, ἕνα εἶδος ντροπῆς. Τὸ χρῶμα τῆς ἀγνότητος ἔβαψε τὸ πρόσωπό της. Δυὸ ἀνθισμένα τριαντάφυλλα οἱ παρειές της. Ὁ μεσῆλιξ ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ. Τὸν ἐτύφλωσαν τὰ φῶτα; Ἴσως ἡ ἔλλειψις εὐχαρίστου ἀκροάματος καὶ θεάματος τὸν ἐξώθησε σέ... παιδιαρίσματα. Ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν ἔξοδο. Ὄχι νὰ φύγῃ. Εἶχε πλέον δεθῆ. Ἡ νοσηρὰ του φαντασία ἠχμαλώτισε τηλλογικήν του. Ἐπλησίασε τὴν νέαν, μὲ πρόθεσι νὰ τὴν πειράξῃ· μὲ κάποια κολακεία ἀσφαλῶς. Καὶ ἡ κοπέλλα φοβισμένα, ντροπαλά, σὰν ἄτακτη μαθήτρια ἠγέρθη καὶ ἐτοποθέτησε τὸ κάθισμά της στὴν φυσικήν του θέσι.

—Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, δὲν ἔβλεπα καὶ ἀναγκάστηκα νὰ σηκώσω τὸ κάθισμα γιὰ νὰ ἀνεβῶ στὴν ράχη του...

Ὁποία ἀπογοήτευσις! Κατὰ δέκα χρόνια ἐγέρασε, τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ὁ ἐρωτομανὴς σαραντα-πεντάρης. Ἡ νεαρὰ τὸν ἐξέλαβε γιὰ παράγοντα τοῦ θεάτρου καὶ μὲ τὴν στάσι της προσεπάθει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνοχήν του διὰ τὴν ἀταξίαν της!!! Κι' αὐτός... Φεῦ, ἀπερίσκεπτος ὅπως στὰ νέα ἀτα του!

★

Δυὸ πλανόδιοι στιλβωταὶ συνηντήθησαν στὴν περιοχὴ τῶν συνόρων. Ἐπέστρεφαν ἀπὸ τὴν δουλειά τους τὰ δυὸ παιδόπουλα. Τὸ ἄθροισμα τῆς ἡλικίας τους δὲν ὑπερέβαινε τὸ 20. Μὲ τὴν ἐπιχείρησι στὸν ὦμο, ἔφθασαν στὸ πλατώ. Δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς καρέκλες τοῦ κέντρου γιὰ τὴν ἀνάπαυσί τους. Ἀπέθεσαν τὸ κασελάκι καὶ τὸ ἐδιχάλωσαν. Ξένοιαστα, ἀμέριμνα, συζητοῦσαν γιὰ τὰ εὑρήματα τοῦ πρωταγωνιστοῦ τοῦ θιάσου σκιῶν.

—Εἶδες τὸν Καραγκιόζη πόσο ὡραῖα τὴν ἔσκασε στὸν Χαντζηαβάτη;

—Μήπως καὶ τὸν ψευτόμαγκα τὸν Σταύρακα, δὲν τόν... καπέλωσε;

Ὁ θαυμασμός τους γιὰ τήν... ἐξυπνάδα τοῦ πρωταγωνιστοῦ, διεκόπη. Εἶχαν αἰσθανθῆ τὰ σινιάλα τοῦ στομάχου. Διαμαρτυρία, ποὺ ἡ ἱκανοποίησίς της δὲν παίρνει ἀναβολὲς μακροχρόνιες. Ὑποσχέσεις ἀπραγματοποίητες δὲν χωρᾶνε ἐδῶ. Καὶ τὰ δυὸ λουστράκια πρὶν κατευθυνθοῦν στὸ μαγειρεῖο τῆς γειτονιᾶς, καταμετρᾶνε τὶς εἰσπράξεις. Ἀπὸ τὸ ὕψος τους θὰ ἐξαρτηθῆ καὶ ἡ ἐπιλογὴ τοῦ φαγητοῦ. Ἂν πῆγε καλὰ τὸ πρωϊνὸ θὰ γευτοῦνε κρέας. Στὴν ἀρνητικὴ περίπτωσι, τοὺς περιμένει τὸ ψωμοτύρι. Προτοῦ στρογγυλοκαθήσουν στὸ τραπέζι, φροντίζουν νὰ μετατοπίσουν στὴν ἄλλη τσέπη τὸ ἀντίτιμο τοῦ εἰσιτηρίου. Ἀναγκαία καὶ ἡ ψυχαγωγία. Ἄρτος καὶ θέαμα!

—Καὶ ξέρεις τί ἔχει σήμερα; Τὸν Καραγκιόζη Μαμή! Θὰ γελάσουμε...

★

Στὸν κορμὸ ἑνὸς δένδρου ὑπάρχει τὸ καλυπτωμένο ἀγγελτήριο: «Ἐνοικιάζεται». Τί ἄραγε; Τὸ δένδρο ἢ ἡ σκιά του; Καὶ βρίσκεται σὲ κεντρικὸ σημεῖο τῆς πόλεως.

Καὶ ἄλλο... ἐνοικιαστήριο... κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους. Κολλημένο στὸ σαμάρι τοῦ ὑποζυγίου. Ἐνοικιάζεται καὶ ὁ γάϊδαρος γιὰ μεταφορὲς σκευῶν καί... ἀνθρώπων! Ἐκείνων, βεβαίως, ποὺ ἐπιθυμοῦν... γαϊδουροκαβαλλαρία!

ΟΦΑΚΟΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΝ ΠΛΗΓΜΑ

Στεφανιαία καρδιοπάθεια καὶ χοληστερόλη ἔχουν σχέσιν;

ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ. —Μεγάλη ἔρευνα ποὺ ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ πλῆγμα ἀποφασιστικὸν ἐναντίον ἑνὸς ἐκ τῶν ἀπηνεστέρων ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπίνης ὑγείας, τῆς στεφανιαίας καρδιοπαθείας, ἑτοιμάζεται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγείας τῶν ΗΠΑ. Εἰς τὴν προσπάθειαν θὰ λάβῃ μέρος, ὁμὰς ἐπιστημόνων καὶ 8.000 ἄτομα, ποὺ ἔχουν πάθει μίαν τουλάχιστον καρδιακὴν προσβολὴν καὶ ἔχουν ἀναρρώσει ἐξ αὐτῆς.

Συγκεκριμένως, οἱ ἐπιστήμονες θὰ προσπαθήσουν νὰ διαπιστώσουν τί ἀποτελέσματα θὰ ἔχῃ ἡ ἀποκάθαρσις τοῦ αἵματος τῶν ἀτόμων αὐτῶν ἀπὸ τὴν χοληστερόλην ποὺ περιέχει. Οἱ Ἰατροὶ θεωροῦν τὴν ἐν λόγῳ οὐσίαν ὡς κυρίαν ὑπεύθυνον τοῦ σχηματισμοῦ τῶν σκληρῶν πλακῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοίχωμα τῶν ἀγγείων, τὰ ὁποῖα σκληρυνόμενα ὁδηγοῦν εἰς θρόμβωσιν. Θὰ δυνηθοῦν οὕτω νὰ δώσουν κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα ἂν ἡ ἀποκάθαρσις τοῦ αἵματος ἀπὸ τὴν χοληστερόλην ἀποτρέπει τὸν κίνδυνον καρδιακῆς προσβολῆς.

ΦΕΥΓΑΛΕΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η ΑΝΟΙΞΙ ΔΕΝ ΖΗΤΑΕΙ ΚΡΑΣΙ

Παιγνιδίζουν οἱ θύμησες κι' οἱ προσμονές μας στῆς Ἄνοιξης τὸ χαρούμενο διάβα. Τῆς αὐγῆς τὸ ἀσημένιο ἀεράκι καὶ τοῦ δειλινοῦ στὸ χρυσαφένιο φῶς, εἶναι χορδές, ποὺ παλεύουν κρυφὰ μὲ τὶς ἀνθρώπινες ψυχές' κι' αὐτὲς ὁρκίζονται, μπροστὰ σ' αὐτὰ τὰ θεϊκὰ δῶρα, αἰώνια πίστη καὶ συμφωνία νὰ μὴν ἀφήσουν τὴν ἄνοιξη νὰ φύγῃ ποτέ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο της μυστικό! Εἶναι ὅρκος θαθύς, ἀληθινός, ποὺ χαράσσεται στοὺς ἀγραφους νόμους τῆς ἀνθρώπινης εὐαισθησίας. Παντοτεινὰ ἀνοιξιάτικα λουλούδια, θὰ μείνετε φυλαγμένα μέσα μας κι' ἂν οἱ ἄνοιξες γίνουν 100 κι' ἂν οἱ χειμῶνες περάσαν ἀγριεμένοι, δὲν θὰ θίγουν τὰ λεπτὰ ροδοπέταλα τῆς ψυχῆς μας, ἀλλὰ μόνο τὸ θερμοκήπιο, ποὺ τὸ κρατάει φυλαγμένα. Ἐκεῖνο κι' ἂν σκουριάσῃ, κι' ἂν λυγίσῃ στῆς κάθε ἐποχῆς τὸ φτασμό, θὰ φυλάῃ πάντα στῆς ἄνοιξης τὸν κῆπο, τῆς ψυχῆς μας κάθε παλμό. Ἡ Ἄνοιξις δὲν ζητάει κρασὶ γιὰ νὰ γεννηθῆ, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανῆ, ὅταν αὐτὴ δὲν φαίνεται. Ἕνας περίπατος μὲς τὰ μαγιάτικα ἀγριολούλουδα καὶ στὶς κόκκινες παπαροῦνες, σὲ κρατάει στὴν ἀνοιξιάτικη μελωδία, κρατώντας γιὰ δοξάρι τὴν ἐλπίδα.

ΦΕΦΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
—ΜΠΑΒΑΡΕΖΟΥ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΡΑΤΗΡΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ. — Καθ' ὃ ἐδήλωσεν ὁ γεωλόγος Ρίτσαντ Ἥμονς, ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι μερικοὶ τουλάχιστον ἀπὸ τοὺς κρατῆρας τῆς Σελήνης ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ ἐκρήξεις ἀερίων. Ἡ ἄποψις τοῦ κ. Ἥμονς ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν μὲ τὴν γνωστὴν θεωρίαν ὅτι οἱ κρατῆρες τῆς Σελήνης εἶναι προϊὸν ἠφαιστειογενῶν ἐκρήξεων ἢ πτώσεως μετεωριτῶν. Πολλοὶ ἐμπειρογνώμονες πάντως φρονοῦν ὅτι ἡ ὕπαρξις κρατήρων ἑνὸς τύπου δὲν ἀποκλείει τὴν ὕπαρξιν κρατήρων ἄλλων τύπων.

Ο ΝΕΟΣ ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΛΙΑΚΩΝ ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΛΟΜΠΟΚ, ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ.— Ἀπολύτως ἱκανοποιητικῶς λειτουργεῖ ὁ δορυφόρος «Ἐξερευνητὴς 34», ὁ ὁποῖος ἐξετοξεύθη ἀπὸ ἐνταῦθα ὀλίγον πρὸ τινων ἡμερῶν διὰ νὰ μελετήσῃ, ἐκ τοῦ ἡμίσεος περίπου τῆς ἀποστάσεως γῆς - σελήνης, τὰς ἐπιδράσεις τοῦ Ἡλίου ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Ὁ βάρους 74 κιλῶν τε χνητὸς δορυφόρος ἔχει τροχιὰν κυμαινομένην ἀπὸ 240 ἕως 213.110 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν γῆν. Ἡ ἐλειπτικωτάτη αὐτὴ τροχιὰ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ εἰσέρχεται καὶ νὰ ἐξέρχεται συνεχῶς τοῦ μαγνητικοῦ μανδύου, ὁ ὁποῖος προστατεύει τὸν πλανήτην, ἀπὸ τὰς ὑψηλῆς ἐνεργείας ἀκτινοβολίας τοῦ Ἡλίου. Ὁ «Ἐξερευνητὴς 34» ἐσχεδιάσθη διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ 11 διαφορετικὰς παρατηρήσεις, λειτουργεῖ δὲ ἀπολύτως συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τῶν τεχνικῶν.

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΥ

ΤΟ ΞΥΛΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τοῦ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ

Σύμφωνα μὲ τὴ λαϊκὴ παράδοση, ὅταν μαθεύτηκε πὼς οἱ Ἑβραῖοι καταδίκασαν τὸ Χριστὸ σὲ θάνατο σταυρικό, μαζεύτηκαν τὴ νύχτα σὲ σύναξη ἔκτακτη ὅλα τὰ δένδρα καὶ τὰ κλαριὰ κι' ἀποφάσισαν νὰ μὴ δώσουν τὸ ξύλο τους για το σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι, μὴ ξέροντας αὐτὴ τὴ μυστικὴ ἀπόφαση, τοῦ κάκου δοκίμαζαν διάφορα ξύλα γιὰ σταυρό. Ὅ,τι ξύλο ἔπιανάν, μόλις προχωροῦσαν τὸ πελέκημα, ἔξαφνα ἐσπαζε σὲ κομμάτια. Στὸ τέλος ὅμως, βρέθηκε ὁ δασικὸς Ἰούδας, ἡ πορδαλιά, ποὺ προσφέρθηκε νὰ δώσῃ τὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπὸ τότε εἶναι δέντρο καταραμένο κι' οἱ ξυλοκόποι δὲν τὸ ἀγγίζουν, γιὰ νὰ μὴ λερώνουν τὸ τσεκούρι τους ἀπὸ τὴν ἀσχημη μυρωδιά του. Τὴν ὀνόμασαν λοιδοριά.

Ὁ ποιητὴς Δροσίνης διασκεύασε αὐτὴ τὴν παράδοση σὲ στίχους:

Τὸ καταραμένο δέντρο
Ὅταν ἐπῆρε τὸ Χριστὸ νὰ
(πάει νὰ τὸν σταυρώσει
σὰν κακοῦργο, σὰν φονιά,
τῶν Ἑβραίων ἡ γενιά.

Τὸ κάθε δέντρο ἀρνήθηκε τὰ
(ξύλα του νὰ δώσει
ὅπου ἤθελεν κρεμάσει
αὐτὸν ποὺ τἄχει πλάσει.

Σ' ὁποιο δεντρὶ κι' ἂν ἀπλω-
(ναν ἐρράγιζαν οἱ κλῶνοι
ἐσχίζονταν, ἐσποῦσαν

Μά, γιὰ τοῦ Πλάστου τὸ Σταυ-
(ρὸ σκύβει καὶ δίνει μόνη
τὰ δικά της τὰ κλαριὰ
ἡ κακούργα λοιδοριά.

Ἄδικη πρέπει νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ κατακραυγὴ τῆς λοιδοριᾶς. Γιατὶ σπανίως ἀναπτύσσεται σὲ ὑψηλὴ μορφὴ δέντρου — πρόκειται γιὰ τὸν κοινότατο θάμνο τῆς Ἀττικῆς, τὸ χρυσόξυλο, μὲ τὰ πυρόξανθα φθινοπωρινά, σὰν τὶς πορφύρες τοῦ δειλινοῦ, φύλλα — κατάλληλη γιὰ τὴν παραγωγὴ ξυλείας. Μερικοὶ πάλι θεωροῦν γιὰ δέντρο λοιδοριᾶς ἕνα εἶδος φυλλοβόλου δρυός, τὸν τσέρνο.

Μιὰ γαλλικὴ παράδοση ἀναφέρει ὡς δασικὸ Ἰούδα τὴ λεύκη, τὴν τρέμουσα. Εἶναι τὸ λιγώτερο γνωστὸ εἶδος λεύκης στὸν τόπο μας. Γνωστὴ εἶναι ἡ μαύρη, πυραμιδόμορφη λεύκη (τὸ καβάκι), ἡ ἄσπρη λεύκη, ποὺ σχηματίζει ὡραιότατα δέντρα σὰν τὰ πλατάνια κι' οἱ λεῦκες τοῦ Καναδᾶ.

Ἡ τρέμουσα λεύκη (Populus Tremula) ἀπαντᾶ σὲ μεγαλύτερα ὑψόμετρα (ἄνω τῶν 800 μ.), ὅπως στὸ Μέτσοβο. Τὰ φύλλα τους ἔχουν ἕνα πολὺ λεπτοκαμωμένο, εὐαίσθητο μίσχο (κοτσάνι) καὶ γι' αὐτὸ κουνιοῦνται πολὺ εὔκολα καὶ μὲ τὴν πιὸ μικρὴ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. «Θροΐζουν», τρεμουλιάζουν καὶ σ' ὥρα, ποὺ τὰ φύλλα τῶν ἄλλων δέντρων μένουν ἀκίνητα. Γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε λεύκη ἡ τρέμουσα. Σύμφωνα μὲ τὴ γαλλικὴ παράδοση, τὸ τρεμουλίασμα αὐτὸ τὸ ἀπέκτησε, ὅταν ἔγινε ἀπὸ τὸ ξύλο της ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λεύκα αὐτὴ ἀντιπροσωπεύεται στὸ ὑψόμετρο τῆς Ἱερουσαλήμ.

Πιθανώτερη ὅμως παράδοση φαίνεται μιὰ ἀνατολίτικη, ποὺ παραδέχεται τὸν κέδρο γιὰ ξυλοδότη τοῦ Σταυροῦ. Εἶναι ἄλλως τε τὸ γνωστὸ δέντρο τῆς Παλαιστίνης καὶ τοῦ Λιβάνου, ποὺ τόσο συχνὰ ἀναφέρει ἡ Βίβλος κι' ἀπὸ τὸ ὁποῖο πῆραν τὸ τεχνικὸ ξύλο γιὰ τὴν οἰκοδόμησι τοῦ περίφημου Ναοῦ τοῦ Σολομῶντα. Ἀπὸ τὸ ξύλο τοῦ κέδρου ἔγινε καὶ τὸ σπίτι τοῦ Προφητάνακτα Δαυίδ. «Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ, βασιλεὺς Τύρου, πρὸς Δαυὶδ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον... Καὶ εἶπε Δαυίδ... Ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ». (Παραλ. ΙΔ. καὶ ΙΖ.). Ὁ κέδρος ὅμως, ἀντίθετα μὲ τὴν ἄμοιρη λοιδοριά, τὸν τσέρνο καὶ τὴ λεύκα, θεωρήθηκα δέντρο εὐλογημένο.

Τέλος, μιὰ Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοση δέχεται ὅτι Σταυρὸς δὲν ἔγινε μονάχα ἀπὸ τὸν κέδρο, ἀλλὰ κι' ἀπὸ ἄλλα δύο ἀκόμα εἴδη ξύλων, τὸ πεῦκο καὶ τὸ κυπαρρίσι. Ἔτσι ἑρμηνεύονται τὰ λόγια τοῦ Προφήτη: «Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι Ἱερουσαλὴμ διὰ παντός... καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἥξει πρὸς αὐτὴν ἐν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΓΙΑΡΜΕΝΙΤΗΣ

Εἰς ἀρκετὰ προχωρημένην ἡλικίαν, ἀλλὰ ἀλύγιστος, διατηρῶν τὴν παλαιάν του δυναμικότητα καὶ ἀντοχήν, ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ἀγαπητὸς καὶ συμπαθὴς συμπολίτης καὶ φίλος, ὁ ταγματάρχης τοῦ 12ου Συντάγματος Πεζικοῦ Θεοφάνης Γιαρμενίτης. Συμμετέσχεν ὅλων τῶν ἐκστρατειῶν καὶ μαχῶν ἀπὸ τοῦ 1912)1921, παντοῦ διακριθεὶς διὰ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν εὐψυχίαν του καὶ παρέμεινεν ἔκτοτε εἰς τὸ στράτευμα, παρὰ πάντων δὲ ἀνεγνωρίζετο ὡς στρατιωτικὸς καὶ ὡς φίλος ἐξαίρετος.

Μὲ ψυχὴν πλήρη χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀρετῆς, ἐδημιούργησε μεγάλην οἰκογένειαν καὶ ἀνέδειξε λαμπρὰ τέκνα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναδειχθέντα καὶ ταῦτα ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ καὶ ἀπολαμβάνοντα τῆς κοινῆς ὅλων ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

Ἐν μέσῳ αὐτῶν περιβαλλόμενος, ἔζησε τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας εὐτυχῆ βίον καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἥσυχος, ὅτι ἐξετέλεσε παντοῦ τὸ καθῆκον του ὡς πολιτειακὸν καὶ κοινωνικὸν στοιχεῖον ἄφθαρτον καὶ ἄριστον καὶ ὅτι ἡ ὅλη του ἀφοσίωσις εἰς τὰ ἔργα τοῦ καλοῦ ἐδικαιώθη πλήρως.

Τὴν χήραν του, πολύτιμον συμπαραστάτην τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ του ἔργου, καὶ τὰ τέκνα του, τιμήσαντα τόσον λαμπρῶς τὸν καλὸν καὶ ἀλησμόνητον διὰ τὴν ἀρετὴν του πατέρα των, συλλυπούμεθα θερμῶς, διερμηνεύοντες ἐν τούτῳ κοινὸν αἴσθημα καὶ παγιωμένην ἀντίληψιν τῶν συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν καὶ συνειργάσθησαν μὲ τὸν ἀοίδιμον νεκρόν.

ΟΙΚΟΚΥΡΑΙ

Καθαρίζετε μόναι σας καὶ τέλεια τὰ χαλιά σας μὲ ΣΚΟΥΠΑ καὶ ΤΑΠΗΤΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗ

PROGRESS

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟ